

Vlaams
Parlement

ingediend op **15** (2017-2018) – Nr. 8
19 december 2017 (2017-2018)

Amendementen

voorgesteld na indiening van het verslag

op het ontwerp van decreet

houdende de algemene uitgavenbegroting
van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 2018

Documenten in het dossier:

- 15** (2017-2018) – Nr. 1: Ontwerp van decreet + Bijlagen
- Nr. 2 en 3: Amendementen
- Nr. 4-A t.e.m. K: Verslagen aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
- Nr. 5: Verslag van de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting + Erratum
- Nr. 6: Tekst aangenomen door de commissie
- Nr. 7: Amendement

verzendcode: BEG

AMENDEMENT Nr. 20

voorgesteld door Jan Bertels, Bart Van Malderen, Freya Van den Bossche, Bert Moyaers en Joris Vandenbroucke na indiening van het verslag

TABEL

AFDELING I – BEGROTINGSKREDIETEN

TITEL I

DEPARTEMENTALE BEGROTINGEN

G Welzijn, Volksgezondheid en Gezin**GEO ZORG EN GEZONDHEID****H DE BETAALBAARHEID VERZEKEREN VAN DE NIET-MEDISCHE HULP- EN DIENSTVERLENING AAN PERSONEN MET EEN LANGDURIG ERNSTIG VERMINDERD ZELFZORGVERMOGEN**

- A. Op bladzijde 129 het vastleggingskrediet en het vereffeningskrediet van begrotingsartikel GE0-1GHD2AB-WT – WERKING EN TOELAGEN – THUIS- EN OUDERENZORGBELEID aanpassen als volgt:

WAS		WORDT	
VAK	VEK	VAK	VEK
2.154.284	2.158.487	2.204.284	2.208.487

(Verhoging van het vastleggingskrediet met 50.000 duizend euro en van het vereffeningskrediet met 50.000 duizend euro)

- B. Op bladzijde 130 het totaal van programma H van ZORG EN GEZONDHEID aanpassen als volgt:

WAS		WORDT	
VAK	VEK	VAK	VEK
3.269.272	3.270.683	3.319.272	3.320.683

(Verhoging van het vastleggingskrediet met 50.000 duizend euro en van het vereffeningskrediet met 50.000 duizend euro)

VERANTWOORDING

Op bladzijde 30 van de conceptnota voor nieuwe regelgeving betreffende de decretale verplichting van de Vlaamse Regering om te voorzien in een groeipad voor de zorgzwaartegebonden financiering van de thuis- en ouderenzorg en jaarlijks over de realisatie daarvan bij het Vlaams Parlement te rapporteren (*Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 1260/1) stellen de indieners van de CD&V-fractie het volgende: "De middelen voor de reconversie van rob- naar rvt-bedden die zijn opgenomen in de meerjarenraming 2017-2022, zijn te beperkt om er binnen een redelijke termijn voor te zorgen dat tegenover elke rvt-gerechtigde in een woongelegenheid (alle B, C, Cd en D-profielen die vandaag in rob en kortverblijf worden opgevangen) van een woonzorgcentrum, ook een rvt-financiering staat. CD&V heeft in dat verband als standpunt ingenomen dat "[d]e nieuwe publieke financiering van woonzorgcentra [...] [moet vertrekken] vanuit het principe eenzelfde financiering voor eenzelfde zorggraad". De personeelsinzet moet volledig bepaald worden door de behoeften aan zorg en ondersteuning van gebruikers en bewo-

ners. Dat moet gepaard gaan met het geven van incentives om de zorgbehoefendheid van gebruikers te stabiliseren of zelfs terug te dringen.”.

Deze vaststelling en het bijhorend pleidooi zijn volkomen terecht. Elke oudere in een woonzorgcentrum verdient waardige zorg die we als overheid moeten ondersteunen door het ter beschikking stellen van voldoende personeelsuren. De opstap van 11 miljoen euro waarin de begroting voorziet, is minder dan 10% van de reële zorgnoden die door de sector op ongeveer 165 miljoen euro geschat worden teneinde iedere zwaar zorgbehoevende persoon in de woonzorgcentra volgens de normen voor rust- en verzorgingstehuizen (rvt-normen) te omkaderen. Met 50 miljoen euro extra wordt een derde van de vereiste inhaalbeweging gerealiseerd en kan tegen 2020 de achterstand van de financiering tegenover de zorgzwaarte weggewerkt worden.

AMENDEMENT Nr. 21

voorgesteld door Jan Bertels, Bart Van Malderen, Freya Van den Bossche, Bert Moyaers en Joris Vandenbroucke na indiening van het verslag

TABEL

AFDELING I – BEGROTINGSKREDIETEN

TITEL I

DEPARTEMENTALE BEGROTINGEN

G Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

GE0 ZORG EN GEZONDHEID

H DE BETAALBAARHEID VERZEKEREN VAN DE NIET-MEDISCHE HULP- EN DIENSTVERLENING AAN PERSONEN MET EEN LANGDURIG ERNSTIG VERMINDERD ZELFZORGVERMOGEN

- A. Op bladzijde 130 het vastleggingskrediet en het vereffeningskrediet van begrotingsartikel GE0-1GHD2AH-WT – WERKING EN TOELAGEN – MAXIMUMFACTUUR aanpassen als volgt:

WAS		WORDT	
VAK	VEK	VAK	VEK
4.264	4.264	49.264	49.264

(Verhoging van het vastleggingskrediet met 45.000 duizend euro en van het vereffeningskrediet met 45.000 duizend euro)

- B. Op bladzijde 130 het totaal van programma H van ZORG EN GEZONDHEID aanpassen als volgt:

WAS		WORDT	
VAK	VEK	VAK	VEK
3.269.272	3.270.683	3.314.272	3.315.683

(Verhoging van het vastleggingskrediet met 45.000 duizend euro en van het vereffeningskrediet met 45.000 duizend euro)

VERANTWOORDING

Volgens de Rusthuisbarometer van de socialistische mutualiteiten volstaat voor drie op de vier Vlaamse senioren het inkomen niet om de rusthuisfactuur te betalen. De rusthuisfactuur wordt op die manier voor veel senioren stilaan onbetaalbaar. Eerder waarschuwde Zorgnet Vlaanderen al dat de besparingen van de Vlaamse Regering de rusthuizen duurder maakt voor de patiënten en tal van rusthuizen naar de rand van het faillissement drijft.

Vandaag blijkt dat de gemiddelde rusthuisfactuur in Vlaanderen liefst 1665 euro per maand bedraagt, waardoor 75% van de senioren onvoldoende inkomen heeft om een verblijf in een woonzorgcentrum te betalen. Minstens 18.000 senioren moeten aankloppen bij hun kinderen of bij het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn (OCMW) om hun rusthuisfactuur te helpen betalen.

Alle Vlamingen hebben recht op een waardige oude dag. Het is dan ook onredelijk en onrechtvaardig dat de bewoners van de woonzorgcentra en hun familie vandaag buiten verhouding getroffen worden door de stijgende kostprijs van de woonzorgcentra. De eerlijkste manier om deze zorg betaalbaar te houden voor iedereen is in de prijs van de zorg rekening te houden met de draagkracht en het inkomen van de mensen en aldus een maximumfactuur in te voeren voor iedereen die het rusthuis niet zelf kan betalen en moet aankloppen bij familie of het OCMW.

Deze maximumfactuur vereist op basis van de huidige bevolkingsgegevens een budget, op jaarbasis, van 45 miljoen euro. Dit bedrag wordt toegevoegd aan het begrotingsartikel dat in het kader van de Vlaamse Sociale Bescherming in een maximumfactuur voorziet voor mensen met zware en langdurige zorgnoden.

